

at en Ministers Virksomhed, hans Position i det hele taget, er i en ganske overordentlig Grad afhængig af, hvorledes han bliver betjent af de høje Embedsmænd, som staar til hans Raadighed. Hvis han ikke bliver betjent loyalt og dygtigt, vil han ingen Vegne kunne komme med sit Arbejde, og jeg ser ikke, at en Minister i saa Henseende er stillet en Smule anderledes end en hvilken som helst anden Mand, som ved sit Arbejde maa lade sig betjene af andre. Jeg er saaledes ikke i Tvivl om, at en Bankdirektør — og paa dette Omraade har jeg jo nogen Erfaring — vilde være meget ilde stillet, hvis han ikke fuldt ud kunde gøre Regning paa sin Kontorchefs, sit Kontorpersonales loyale og villige Medvirken paa ethvert Punkt. Jeg ser slet ikke noget forkert heri, og der er egentlig ikke noget at ironisere over.

Men det, som er noget af det centrale i dette Lovforslag, er, at man fjerner det ministerielle Departement, og det ærede Medlem udtalte sin levende Beklagelse af, at Ministeren nu blev berøvet den Raadgiver, som Ministeriets Departementschef er, og saaledes ganske overgaar i den enevældige Generaldirektørs Vold. Jeg ser nu saaledes paa det, at da det til syvende og sidst er Generaldirektøren for Statsbanerne, hvem Jernbaneministeren skal lytte til, og som skal bidrage til at føre Ministerens Synspunkter ud i Livet, tror jeg, at det bedste Samarbejde opnaas ved, at de to nærmer sig hinanden saa meget som muligt. Nu kan det nok være, at den Indfyldelse, jeg vil være i Stand til at udøve paa Generaldirektøren, ikke ganske vil tilfredsstillende det ærede Medlem fra Fredericia. Jeg tilstaar, at jeg vil neppe tillade mig at behandle ham fuldt saa frejdigt, som det ærede Medlem lejlighedsvis behandler mig. Jeg gør mig tværtimod nogen Umage for, at man kan sidde ret hyggeligt sammen og tale sammen om Tingene ud fra den Opfattelse, at man ikke er Kontraparter, saaledes som det ærede Medlem i Virkeligheden syntes at ville gøre det til. Ministeren og Generaldirektøren er ikke Kontraparter, men Medarbejdere, og det samme skulde for øvrigt være Tilfældet med de ærede Medlemmer og Ministeren. Vi skulde ikke være Kontraparter i disse Sager, vi skulde være Medarbejdere, men jeg tror, at der let opstaar Misforhold, Misstemning og Mangel paa Samarbejde, naar en af Parterne, som f. Eks. det ærede Medlem, stadig benytter

enhver Lejlighed til at bringe Forhold frem, hvis Tilstand og Afgørelse han nu en Gang er utilfreds med, men som slet ikke har noget med den foreliggende Sag at gøre. Naar f. Eks. det ærede Medlem her — jeg ved ikke for hvilken Gang — indbringer Spørgsmaalet om de 4 Maskinassistenter i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag om Statsbanernes Administration, forekommer det mig, at dette er ikke Samarbejde. Det forekommer mig, at det ærede Medlem maatte kunne indse, at Spørgsmaalet om, hvorvidt disse 4 Maskinassistenter's Kaar er saaledes, som det ærede Medlem finder, de burde være, ligger ganske udenfor, hvad jeg i Øjeblikket kan beskæftige mig med. Jeg vil endda sige dertil, at naar det hænder — og det hænder hyppigt —, at man som Minister faar Underretning om, at denne eller hin eller hine Funktionærer neppe bliver behandlet saa godt, som de burde og fortjente, henvender man sig til den Embedsmand, som har disse Menneskers Vilkaar i sin Haand, og udbeder sig en Forklaring over, hvorledes det paagældende Forhold er. Naar denne Forklaring saa synes en tilfredsstillende, maa man formentlig dermed lade den Sag ligge; det er ikke aldeles tilstrækkeligt, der kræves noget mere, end at det ærede Medlem er utilfreds med det paagældende Forhold.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem (L. Rasmussen [Vejle Amts 1ste Valgkreds]) ved sin Omtale af de skiftende Ministre i det hele taget kom ind paa Betragtninger, som det vistnok i Længden ikke vil være bekvemt for ham at fastholde. Han anstillede Betragtninger over Farerne og Ulemperne ved de skiftende Trafikministre og deres manglende Sagkyndighed, Betragtninger, som ganske nøje faldt sammen med Meninger, som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) gjorde gældende her i Tinget under Finanslovforslagets første Behandling. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem tilstræber en Tilnærmelse til den Gruppe. Det forekommer mig, at den Opfattelse af det parlamentariske Liv, som det ærede Medlem gjorde gældende, i høj Grad kunde tyde derpaa. Det ærede Medlem maa dog ikke være utilfreds med, at Udsigten bevares til, at ogsaa han en Gang kan indtage denne Post, hvor han mener, der er saa meget yderligere at udrette end det, der hidtil er blevet udrettet. Men vi andre kan